



PESTPROTOCOL

“Zo zijn onze manieren!”

In de visie van onze school staat dat we een veilig leer- en leefklimaat willen creëren en willen borgen voor alle mensen die binnen onze school werken. In onze beleving is dit een voorwaarde voor de ontplooiing van het zelfvertrouwen. Alleen bij veiligheid, vertrouwen/ zelfvertrouwen kan de ontwikkeling van de talenten optimaal tot z'n recht komen.

A. Doel van ons pestprotocol

“ Alle kinderen mogen en moeten zich in hun periode bij ons op school veilig voelen, zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen”

Door regels en afspraken zichtbaar te maken kunnen kinderen en volwassenen elkaar, als er zich ongewenste situaties voordoen, aanspreken op deze regels en afspraken.

Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen, stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan!

B. Pesten op school, hoe gaan we er mee om

Op de Dieldoorn investeren we veel tijd in de preventie. Hoe kan ik het voorkomen? Via onze methodiek voor sociaal-emotionele vorming, P.A.D. werken we in de voorwaardelijke sfeer. Dit is structureel verankerd in ons lesrooster. Een andere voorwaarde is de open communicatie van en naar elkaar toe.

Pesten komt helaas voor in onze maatschappij. Het is een probleem dat wij onder ogen zien en op onze school serieus aan willen pakken.

Hier zijn wel enkele voorwaarden aan verbonden:

Pesten moet als probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: leerlingen (gepeste kinderen, pesters en de zwijgende groep), leerkrachten en de ouders/ verzorgers (hierna genoemd: ouders)

De school moet proberen pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is, moet het onderwerp pesten met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt, waarna met hen regels worden vastgesteld.

Als pesten optreedt, moeten leerkrachten (in samenwerking met de ouders) dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen.

Wanneer pesten ondanks alle inspanningen toch weer de kop opsteekt, moet de school beschikken over een directe aanpak.

Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert dan is de inschakeling van een vertrouwenspersoon nodig. De vertrouwenspersoon kan het probleem onderzoeken, deskundigen raadplegen en het bevoegd gezag adviseren.

Op onze school is een vertrouwenscoördinator aangesteld. De SKOD heeft twee vertrouwenspersonen.

Een pestproject alleen is niet voldoende om een eind te maken aan het pest probleem. Regels die ruzies en pestgedrag behandelen komen regelmatig aan de orde en kunnen preventief werken.

Bij signalering van pestgedrag wordt hier specifiek aandacht aan besteed.

Onder pesten verstaan wij ook discriminatie.

Een effectieve methode om pesten te stoppen of binnen de perken te houden, is het afspreken van regels voor de leerlingen.

Op school stellen wij elke week een regel aan de orde en hierin zijn ook omgangsregels/ afspraken opgenomen. Deze regel wordt via de nieuwsbrief aan de ouders bekend gemaakt.

Onderwerpen als veiligheid, omgaan met elkaar, rollen in een groep, aanpak van ruzies etc. kunnen aan de orde komen.

Werkvormen die denkbaar zijn: spreekbeurten, rollenspelen, regels met elkaar afspreken over omgaan met elkaar en groepsopdrachten.

Het voorbeeld van de leerkrachten (en thuis de ouders) is van groot belang. Er zal minder gepest worden in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met geweld worden opgelost maar uitgesproken. Agressief en intimiderend gedrag van leerkrachten, ouders en de leerlingen wordt niet geaccepteerd. Leerkrachten horen duidelijk stelling te nemen tegen dergelijke gedragingen.

Signalen van pesterijen kunnen o.a. zijn:

- ❖ *altijd een bijnaam, nooit bij de eigen naam noemen*
- ❖ *zogenaamde leuke opmerkingen maken over een klasgenoot*
- ❖ *een klasgenoot voortdurend ergens de schuld van geven*

- ❖ *briefjes doorgeven/ e-mailen/ chatten*
- ❖ *beledigen*
- ❖ *opmerkingen maken over kleding*
- ❖ *isoleren*
- ❖ *buiten school opwachten, slaan of schoppen*
- ❖ *op weg naar huis achterna rijden*
- ❖ *naar het huis van het slachtoffer gaan*
- ❖ *bezittingen afpakken*
- ❖ *schelden of schreeuwen tegen het slachtoffer*
- ❖ *roddelen*
- ❖

Deze lijst kan nog verder worden uitgebreid: je kunt het zo gek niet bedenken of volwassenen

en dus ook leerlingen hebben het bedacht. Leerkrachten en ouders moeten daarom alert zijn op de manier waarop kinderen met elkaar omgaan en duidelijk stelling nemen wanneer bepaalde gedragingen hun norm overschrijden.

C. Uitgangspunten

1.

Een belangrijke stelregel is dat het inschakelen van de leerkracht niet wordt opgevat als klikken. Vanaf de kleutergroep brengen we kinderen al bij:

als je wordt gepest of als je ruzie met een ander hebt en je komt er zelf niet uit, dan mag je hulp aan de leerkracht vragen. Dit wordt niet gezien als klikken.

2.

Een tweede stelregel is dat een medeleerling ook de verantwoordelijkheid heeft om het pestprobleem bij de leerkracht aan te kaarten. Alle leerlingen zijn immers verantwoordelijk voor een goede sfeer in de groep.

3.

Samenwerken zonder bemoeienissen:

School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Dit neemt niet weg dat iedere partij moet waken over haar eigen grenzen. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat ouders naar school komen om eigenhandig een probleem voor hun kind op te komen lossen. Bij problemen van pesten zullen de directie en de leerkrachten hun verantwoordelijkheid (moeten) nemen en indien nodig overleg voeren met de ouders. De inbreng van de ouders blijft bij voorkeur beperkt tot het aanreiken van informatie, tot het geven van suggesties en tot het ondersteunen van de aanpak van de school.

4.

Uitgangspunten voor kinderen en leerkrachten:

1. Doe niets bij een ander kind, wat jezelf ook niet prettig zou vinden
2. Kom niet aan een ander als de ander dat niet wil
3. We noemen elkaar bij de voornaam en gebruiken geen scheldwoorden

4. Als je kwaad bent ga je niet slaan, schoppen, krabben (je komt niet aan de ander). Probeer eerst samen te praten. Ga anders naar de meester of de juf
5. Niet: zomaar klikken. Wel: aan de juf of meester vertellen als er iets gebeurt wat je niet prettig of gevaarlijk vindt
6. Vertel de meester of de juf wanneer jezelf of iemand anders wordt gepest
7. Blijft de pester doorgaan dan aan de meester of juf vertellen.
Kinderen die pesten zitten zelf in de nesten !
8. Word je gepest praat er thuis ook over, je moet het niet geheim houden
9. Uitlachen, roddelen en dingen afpakken of kinderen buitensluiten vinden we niet goed
10. Niet aan spullen van een ander zitten
11. Luisteren naar elkaar
12. Iemand niet op het uiterlijk beoordelen of beoordeeld worden
13. Nieuwe kinderen willen we goed ontvangen en opvangen. Zij zijn welkom op onze school
14. Opzettelijk iemand pijn doen, opwachten buiten school, achterna zitten om te pesten is beslist niet toegestaan
15. Probeer ook zelf een ruzie met praten op te lossen. Na het uitpraten kunnen we ook weer vergeven en vergeten

D. Aanpak van pestgedrag in 4 stappen

Stap 1:

Probeer eerst zelf (en samen) de ruzie op te lossen.

Stap 2:

Op het moment dat de leerling er alleen niet uitkomt en in feite het onderspit delft en de zondebok wordt, heeft deze het recht en de plicht het probleem aan de leerkracht voor te leggen.

Stap 3:

De leerkracht brengt de partijen bij elkaar voor een verhelderinggesprek en probeert samen met hen pesterijen op te lossen en (nieuwe) afspraken te maken.

Bij herhaling van pesterijen tussen dezelfde leerlingen volgen sancties.

Stap 4:

Bij herhaaldelijk pestgedrag neemt de leerkracht duidelijk stelling in en houdt een bestraffend gesprek met de pester. De fases van bestraffen treden in werking (zie: consequenties). Ook wordt de naam van de pester en een omschrijving van de toedracht in de kindmap vermeld. Bij ernstig pestgedrag worden ouders direct op de hoogte gebracht. Leerkracht(en) en ouders proberen in goed overleg samen te werken aan een bevredigende oplossing.

De leerkracht biedt altijd hulp aan de gepeste leerling en begeleidt de pester, indien nodig in overleg met de ouders en/of externe deskundigen.

E. Consequenties

Als de leerkracht het idee heeft dat er onderhuids gepest wordt dan stelt de leerkracht het probleem algemeen aan de orde in de groep.

Als de leerkracht bemerkt dat een leerling gepest wordt, of een (mede)leerling komt dit melden, dan volgen stap 1 tot en met 4. (zie D.) Heeft dit geen resultaat dan gelden de volgende consequenties:

1.

Een of meerdere pauzes binnen blijven
Nablijven tot alle kinderen naar huis zijn
Een stelopdracht maken over de toedracht en zijn/haar rol in het pestprobleem
In een gesprek: bewustwording van de gevolgen voor het gepeste kind
Afspraken maken met de pester over gedragsveranderingen. De naleving van deze afspraken komen aan het einde van iedere week in een gesprek aan de orde.

2.

Een gesprek met de ouders, als voorgaande acties niet het gewenste resultaat opleveren. De medewerking van de ouders wordt nadrukkelijk gevraagd om een einde aan het probleem te maken. De school heeft alle activiteiten vastgelegd en de school heeft al het mogelijke gedaan om een einde te maken aan het pestprobleem.

3.

Bij aanhoudend pestgedrag kan deskundige hulp worden ingeschakeld zoals de Schoolbegeleidingsdienst, de schoolarts van de GGD of schoolmaatschappelijk werk.

4.

In extreme gevallen kan een leerling geschorst of verwijderd worden. Zie hiervoor Document Schorsing en Verwijdering van de SKOD. Dit document is ook opgenomen in de schoolgids.

F. Begeleiding van de gepeste leerling

Medeleven tonen en luisteren en vragen: hoe en door wie er wordt gepest

Nagaan hoe de leerling zelf reageert, wat doet hij/zij voor, tijdens en na het pesten

Huilen of heel boos worden is juist vaak een reactie die een pester wil uitlokken. De leerling in laten zien dat je op een andere manier kunt reageren

Zoeken en oefenen van een andere reactie, bijvoorbeeld je niet afzonderen

Het gepeste kind in laten zien waarom een kind pest

Nagaan welke oplossing het kind zelf wil

Sterke kanten van de leerling benadrukken

Complimenteren als de leerling zich anders/beter opstelt

Praten met de ouders van de gepeste leerling en de ouders van de pester(s)

Het gepeste kind niet overbeschermen (bijvoorbeeld naar school laten brengen of 'ik zal het de pesters wel eens gaan vertellen'). Hiermee plaats je het gepeste kind juist in een uitzonderingspositie waardoor het pesten zelfs nog toe kan nemen

G.BEGELEIDING VAN DE PESTER

Praten; zoeken naar de reden van het ruzie maken/ pesten (baas willen zijn, jaloezie, verveling, buitengesloten voelen)

Laten inzien wat het effect van zijn/ haar gedrag is voor de gepeste

Excuses aan laten bieden

In laten zien welke sterke (leuke) kanten de gepeste heeft

Pesten is verboden in en om de school: wij houden ons aan deze regel; straffen als het kind wel pest – belonen (schouderklopje) als kind zich aan de regels houdt

Kind leren niet meteen kwaad te reageren, leren beheersen, de 'stop-eerst-nadenken-houding' of een andere manier van gedrag aanleren

Contact tussen ouders en school versterken: elkaar informeren en overleggen. Inleven in het kind; wat is de oorzaak van het pesten?

Mogelijke oorzaken die mee kunnen spelen en waar eventueel aandacht aan geschonken zou kunnen worden zijn:

- ❖ Een problematische thuissituatie
- ❖ Voortdurend gevoel van anonimiteit (buitengesloten voelen)
- ❖ Voortdurend in een niet-passende rol worden gedrukt
- ❖ Voortdurend met elkaar de competitie aan gaan
- ❖ Een voortdurende strijd om macht in de klas of in de buurt

Ouders en kind wijzen op het belang van lid zijn van een sportvereniging of club, waar het kind kan ervaren dat contact met andere kinderen wel leuk kan zijn.

Inschakelen hulp; sociale vaardigheidstrainingen ; Jeugdgezondheidszorg; huisarts; GGD

H. Begeleiding van de groep

Bij het aanpakken van een pestprobleem kan de groep waarin het gebeurt een belangrijke rol spelen. Hierbij is het van belang dat de groep weet hoe pesten in elkaar steekt.

Kinderen laten inzien dat pesten kan ontstaan als iemand problemen heeft (zie oorzaken)

Het gedrag van de pester kan positief veranderen als kinderen elkaar positieve feedback geven

Niet alle aandacht uit laten gaan naar het gepeste kind, ook de pester kan positief veranderen van complimenten

1. Adviezen aan ouders

1. Ouders van gepeste kinderen:

Houd de communicatie met uw kind open, blijf in gesprek met uw kind

Als pesten buiten school gebeurt probeert u contact op te nemen met de ouders van de pester(s) om het probleem bespreekbaar te maken

Pesten op school kunt u het beste direct met de leerkracht bespreken

Door positieve stimulering en complimenten kan het zelfrespect vergroot worden of weer terug komen

Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport in teamverband

Steun uw kind in het idee dat er een einde aan het pesten komt

2. Ouders van pesters:

Neem het probleem van uw kind serieus

Raak niet in paniek: elk kind loopt kans pester te worden

Probeer achter de mogelijke oorzaak te komen

Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet

Besteed extra aandacht aan uw kind

Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport in teamverband

Corrigeer ongewenst gedrag en benoem het goede gedrag van uw kind

Maak uw kind duidelijk dat u achter de beslissing van school staat

3. Alle andere ouders:

Neem de ouders van het gepeste kind serieus

Stimuleer uw kind om op een goede manier met andere kinderen om te gaan

Corrigeer uw kind bij ongewenst gedrag en benoem goed gedrag

Geef zelf het goede voorbeeld

Leer uw kind voor anderen op te komen

Leer uw kind voor zichzelf op te komen

J. Geledingen binnen de school die dit pestprotocol onderschrijven

Leerkrachten, Ouderraad, Medezeggenschapsraad en Schooladviescommissie onderschrijven dit PESTPROTOCOL.

Vastgesteld in de teamvergadering van:.....

Vastgesteld in de Ouderraadsvergadering van:.....

Vastgesteld in de Medezeggenschapsraad van:.....

Vastgesteld in de Schooladviescommissie van:.....